

havde man opnaaet Udsigt til, at Staten foruden som den koncessionsgivende Part at have Ret til at fordre Beviser for, at de, der søger Koncession paa Anlæg af Privatbaner, har Penge-sagerne i Orden, ogsaa faar Forpligtelse til at udbetale sin Del, saa snart den er forfalden, medens Koncessioner i Henhold til Loven af 1908 er givne i en saadan Udstrækning, at Statens aarlige Bidrag ikke tilnærmelsesvis har kunnet dække de økonomiske Forpligtelser, Staten har paa-taget sig. Hvilken Indflydelse dette har haft med Hensyn til Regnskabsafæggelsen, fremgaar af, at af de 32 Baner, der har erholdt Koncession efter Loven af 1908, har kun 3 faaet deres Regnskab endeligt afsluttet.

Udvalgets Flertal (Udvalget undtagen Hey) har derfor i Overensstemmelse med det rejste Krav og den givne Udsigt stillet Ændringsforslag Nr. 13.

Der har i Udvalget været meget delte Meninger om det betimelige og forsvarlige i for Tiden at anbefale Vedtagelsen af et saa omfattende Lovforslag som det foreliggende, med Hensyn til hvilket der ikke kan siges noget om, hvor store Udgifter det vil medføre, og flere Medlemmer er kun med store Betæneligheder gaaet med dertil. Den overraskende Beredvillighed hos de kommunale Myndigheder til at bevilge store Summer til disse Anlæg har dog overvundet Flertallets Betæneligheder, idet man maa regne med, at de paagældende Anlæg udtrykker et almindeligt Ønske hos den store Kreds af Befolkningen, som Anlægene vedrører. For flere af de foreslaaede Baneanlægs Vedkommende er det ikke alene Sogneraad, Byraad eller Ams-raad, der har bestemt Tilskuddets Størrelse, men der har adskillige Steder været afholdt Sogneafstemninger herom. Et bredere Grundlag for en Bevilling kan jo ikke tilvejebringes.

At anføre, hvilke Udgiftssummer Lovforslaget vil medføre, hvis det ophøjes til Lov i den Skikkelse, som Flertallet anbefaler, kan, som ovenfor bemærket, end ikke tilnærmelsesvis lade sig gøre. Efter hvad man kan skønne, vilde det forelagte

Lovforslag have medført Bidrag af Statskassen, hvis Størrelse efter de foreliggende Overslag vilde andrage mindst 30 Mill. Kr. Da Overslagene nu næsten alle er udarbejdede paa Grundlag af de før Krigen gældende Priser, og da der til Udvalget er indkommet Anmodninger om yderligere Anlæg af Privatbaner, hvis Ligeberettigelse med de paa Forslaget optagne man i det væsentlige maa erkende, vil Statens Bidrag imidlertid blive betydeligt større, og man tager neppe fejl ved at anslaa det til mindst 50 Mill. Kr.

Foruden de Ønsker om Anlæg af enkelte Privatbaner udover de paa Lovforslaget optagne, som Flertallet har imødekommet ved Ændringsforslag, har der, dels ved Andragender, dels ved Deputationer, været fremsat stærke Ønsker om flere nye Anlæg. Naar man ikke har ment at turde imødekomme disse Anmodninger i større Udstrækning, end sket er, skyldes det særlig, at der i Udvalget har været ført Forhandling med Ministeren om Sagen, og Resultatet deraf er blevet, at Ministeren har lovet overfor Andragender om Anlæg af saadanne næsten udelukkende paa Transport af Gods beregnede Baner at ville stille sig imødekom-mende i Retning af Bevillinger i Henhold til Lov om Anlæg af Mergelbaner som en Erstatning, der dog vistnok paa flere Steder kunde være fyldestgørende — maaske ogsaa for enkelte af de paa selve Lovforslaget opførte Baner, hvis Vanskelighederne ved at skaffe den nødvendige Kapital til Veje skulde vise sig at være for store.

Et *Mindretal* (Hey) kan ikke dele den af Flertallet anførte Begrundelse for nu at fremme Forslaget om Anlæg af forskellige Privatbaneanlæg, men har den Opfattelse, at det vilde være heldigst for alle Parter, men ganske særlig for Statskassens Interesser, om Sagen blev udsat, saaledes at der blev Lejlighed til at undersøge hvert Baneforslag for sig og Tid til at afveje de Hensyn, som maatte tale imod, saavel som hvad der maatte tale for dette eller hint Forslags Fortrin for andre.